

Anmälan av statsrådet Leif Pagrotsky till Konstitutionsutskottet

Statens Maritima Museer (SMM) är en statlig myndighet som består av tre museer; Sjöhistoriska museet och Vasamuséet i Stockholm samt Marinmuseum i Karlskrona. År 2000 blev Keith Wijkander chef, "överintendent", för SMM.

Det rådde då stora avstånd mellan museerna och det fanns även en historia av inbördes konflikter mellan museerna i Karlskrona och Stockholm.

Keith Wijkander fick i uppdrag av dåvarande kulturminister Marita Ulvskog att försöka lösa de interna konflikterna och bidra till en ny, öppnare och modernare organisationskultur. Förnyelsen – bl a i form av en stor omorganisation - inleddes 2001 och vann så småningom personalens stöd.

I takt med att myndighetens chefer började växa i sitt ledarskap visade det sig dock att museichefen i Karlskrona, Per-Inge Lindqvist, inte hade kapacitet, förmåga eller vilja att följa med i utvecklingen. Efterhand visade det sig också att han gjort sig skyldig till grov misskötsel. Från arbetsrättslig synpunkt hade därmed Lindqvist kunnat sägas upp från sin anställning, men överintendenten valde med hänsyn till hans sociala situation att omplacera honom till nya uppgifter inom myndigheten. Lindqvist fick alltså med hänsyn till omständigheterna en mycket mild behandling. Bakgrunden till denna historia var känd på kulturdepartementet och hos dåvarande statssekreteraren Gunilla Thorgren.

Men den avsatte museichefen Per-Inge Lindqvist ansåg sig utsatt för ett maktövertagande och en märklig ryktesspridning – som även kom att inkludera lokalpressen – tog fart.

Vid halvårsskiftet 2004 fick SMM, så när som på en ledamot, en helt ny styrelse. Den tidigare hade då gjort sina dubbla sexårsperioder. Den nya styrelsen hade inte följt förnyelsearbetet och hade av naturliga skäl svårt att följa de olika turerna. Ordförande blev nu Lillemor Arvidsson, tidigare landshövding, och som vice ordförande fick hon Anders Lindström.

Under år 2004 upptäcktes också flera egendomligheter av ekonomisk art, som Per-Inge Lindqvist gjort sig skyldig till. För att få en opartisk granskning bad då överintendenten Keith Wijkander Riksrevisionen att utreda förhållandena (rapporten bifogas).

Riksrevisionens rapport (2004-12-14) visade att det fanns skäl för disciplinpåföljd, d v s avsked eller uppsägning, för museichefens del. Med stöd av en jurist, som Arbetsgivarverket rekommenderat, förberedde ledningsgruppen därför en uppsägning av Per-Inge Lindqvist. Juristens bedömning var att SMM med all sannolikhet skulle vinna en ev. tvist om ärendet gick till arbetsdomstolen.

Hösten 2004 blev Leif Pagrotsky ny kulturminister. Dåvarande styrelseordförande Lillemor Arvidsson tryckte på och ett antal personer från Karlskrona uppvaktade den nya politiska ledningen på kulturdepartementet och krävde i stället överintendent Keith Wijkanders avgång "eftersom han inte kunde hantera personalen" som en av dem hävdade i lokaltidningen.

I själva verket ställde sig övriga chefer och personalorganisationer inom SMM upp bakom överintendenten. I ett brev till styrelsen (bifogas) förklarade de sitt stöd för Keith Wijkander.

Keith Wijkander hade begärt ett möte med nye statssekreteraren Claes Ånstrand, för att diskutera situationen i Karlskrona, den planerade uppsägningen av Per-Inge Lindqvist samt också den "mobbingkampanj" som Wijkander ansåg pågått en längre tid mot honom själv.

Myndighetens styrelse skulle behandla uppsägningen vid ett möte 2005-02-11. Men två dagar före styrelsemötet blev Keith Wijkander uppkallad till Claes Ånstrand, som förklarade att det ingick i Wijkanders uppdrag att ha goda relationer till kommunalråden i Karlskrona (!) och att han måste sluta som myndighetschef eftersom han inte hade det.

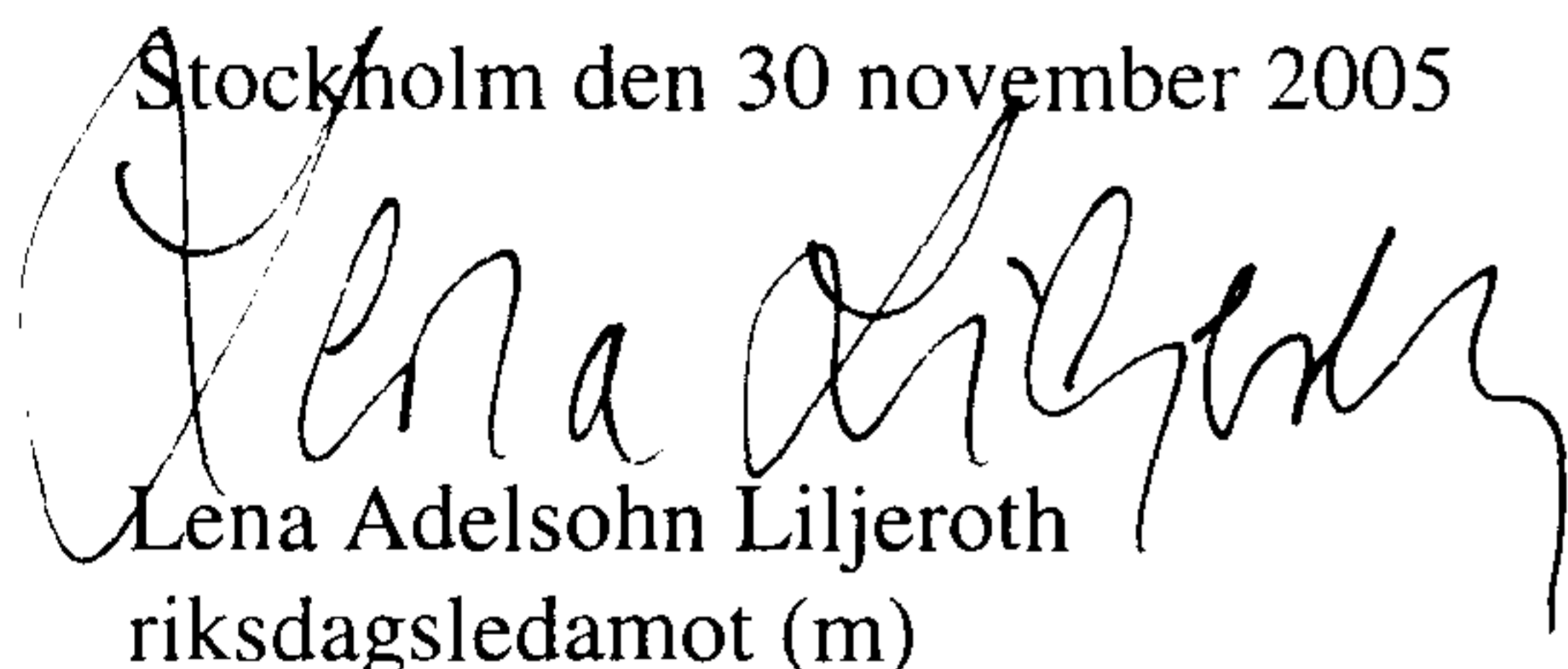
Statssekreteraren sade också att han ville att ärendet om uppsägningen av Per-Inge Lindqvist skulle bordläggas vid styrelsesammanträdet. Anders Lindström, som var tillförordnad styrelseordförande efter att Lillemor Arvidsson beslutat sig för att avgå, bekräftade också vid ett möte med SMM:s chefer att bordläggningen skulle ske på departementets önskemål.

Genom att ärendet bordlades löpte den arbetsrättsliga två-månaders-frist ut, under vilken en arbetsgivare kan agera mot en anställd som misskött sig. Genom statssekreterarens ingripande kom den tidigare museichefen att undgå alla påföljder för sitt handlande och därmed blev SMM i praktiken skyldig att betala hans lön fram till pensionen.

Keith Wijkander fick av departementsledningen veta att han "måste ta ansvar" för det som hänt genom att avgå. Kvar i organisationen är däremot Per-Inge Lindqvist, som "prickats" av Riksrevisionen.

Med anledning av ovanstående önskar jag att Konstitutionsutskottet ska granska frågan om statsrådet Leif Pagrotsky har gjort sig skyldig till ministerstyre i strid med Regeringsformen 11:7, genom kulturdepartementets krav på bordläggning av ett enskilt ärende (uppsägningen av den tidigare lokala museichefen vid Marinmuseum i Karlskrona) vid styrelsemötet 2005-02-11.

Stockholm den 30 november 2005

Lena Adelsohn Liljeroth
riksdagsledamot (m)